

1. nagyböjti vasárnap

Az Úr napját Isten arra szánta, hogy imádsággal és pihenéssel neki szenteljük. Az év minden vasárnapja egy kis húsvét, amikor megemlékezünk és ünnepeljük Urunk, Jézus Krisztus feltámadását a halálból. Minden vasárnap szüneteltessünk egy aszketikus lemondást, hogy emlékeztessen minket Isten irántunk való szeretetére.

Minden vasárnap és ünnepnap arra vagyunk meghívva, hogy az Úr nyugalmába lépjünk a “szent pihenés” gyakorlása által. A pihenés sokkal több, mint tétlenség vagy szórakozás. A pihenés példái közé tartozik az igazság felé vezető olvasás és beszélgetés, az ünnepek megélése, a művészetek élvezete és a természetben való felfrissülés. A pihenés legmagasabb formája pedig Isten imádása a keresztyén közösségben, különösen a szentmise áldozatában.

Gondoljátok át, hogyan tudtok ma és minden vasárnap valódi szabadidőt megélni a családokkal! Menjete kirándulni, rendezetek vendégséget, játsszatok, olvassatok, írjatok, rajzoljatok, fessetek, vagy zenéljete úgy, hogy az felemelje a lelketeket Istenhez. Szolgáljatok a plébánián vagy a helyi közösségben. Járjatok házastársatok kedvében ma különösen is.

A mai imádság eltér a korábbi napok imádságától. Ma figyelmünket a legtökéletesebb ima felé fordítjuk: a szentmise áldozatára. Engedjük, hogy Isten ezt a nagy ajándékot, amit ad, befogadhassuk. Még akkor is, ha ez nem úgy alakul, ahogy elképzeljük. Higgyük el, hogy Isten útjai tökéletesebbek, mint amit mi el tudunk képzelni.

A mai imádságban készülünk a szentmisére. Különösen is a felajánlásra, ahol lehetőségünk van odavinni Isten elé mindazt, ami bennünk van. Élünk ezzel a lehetőséggel! Gondoljuk át a következőket:

- Mi érintett meg az elmúlt héten különösképpen?
- Mi volt jó az elmúlt héten, amiért hálát adhatok?
- Hol éreztem a Gondviselő Isten szeretetét az elmúlt héten?
- Van-e olyan dolog, amire érzem a Lélek hívását?

Így felkészültebben, örömteli szívvel emelhetjük fel egymásba íródott szíveinket!

Erre a napra szándékosan nincsenek kötött keretek, csak egy ajánlás, amit lentebb láthattok. Bátorítunk Titeket, hogy formáljátok és alakítsátok ki azt a módját a vasárnapi személyes és családi imának, ami a lehető legjobban felkészít titeket a szentmisére! Arassátok le mindazt a jót, amit az Úr készített nektek az elmúlt héten, és vigyétek a mai nap az Úr elé!

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

A következő időben gondoljuk át hetünket Isten szerető szemével a korábbi szempontok alapján.

Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével is, mely Isten ajkáról való.

Evangélium Szent Lukács könyvéből (Mt 4,1-11)

Abban az időben:

A Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy a sátán megkísértse. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. Odalépett hozzá a kísértő és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré!” Jézus ezt felelte: „Írva van: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazon igével, mely Isten szájából származik.”

Ezután a szent városba vitte őt a sátán, és a templom oromzatára állította. Így szólt: „Ha Isten Fia vagy, vedd le magad! Hiszen írva van:

Angyalainak megparancsolta:

A tenyerükön hordozzanak téged, hogy kőbe ne üsd a lábadat!”

Jézus ezt válaszolta: „De az is írva van: Ne kísértsd Uradat, Istenedet!”

Végül egy igen magas hegyre vitte őt a sátán. Megmutatta neki a világ valamennyi országát és azok gazdagságát. Azután így szólt: „Ezt mind neked adom, ha leborulsz és imádsz engem!” Ekkor Jézus azt mondta neki: „Takarodj, sátán! Mert írva van: Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”

Erre otthagyta őt a sátán, és íme, angyalok jöttek és szolgáltak neki.

Ezek az evangélium igéi.

Vigyük bátran Jézus elé felajánlásainkat, kéréseinket, aki tudja milyen kísértést szenvedni és mégis állhatatosnak maradni a böjtben és imádságban. Kérjük Őt a következő hét kegyelmeiért, hogy azokat az Ő akarata szerint be tudjuk fogadni! Újítsuk meg a nagyböjt elején tett elhatározásainkat. Gyengeségünk tapasztalatával helyezkedjünk az irgalmas Mennyei Atya jelenlétébe.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! Ámen.